

Naše pěkná „Škaredá“ středa...

Ve středu 1. dubna se 20 žáků z kroužků „Babinec“ a „Keramika“ zúčastnilo v rámci projektu „Všechno v mém životě souvisí – Minipodniky“ exkurze do keramické dílny v Kunštátě, prohlídky Jeskyně Blanických rytířů a Smyslové zahrady v Rudce u Kunštátu. Počasí bylo tento den opravdu aprílové a lákalo spíše za kamna než na výlet. My jsme si ale nenechali zkazit náladu, směle jsme vyrazili na cestu a den jsme si pěkně užili. A taky se usmívali a usmívali... A zdaleka nejen proto, že poslední středě před Velikonocemi se říká „Škaredá“ a kdybychom se mračili, mohlo by nám to pak zůstat po celý rok ☺

A protože my výtvarníci máme obrazy raději než slova, nabízíme Vám místo dalšího povídání několik fotek:

Naše nesmělé úsměvy před odjezdem...

Točení hrníčků na hrnčířském kruhu v keramické dílně v Kunštátě...

Vytáčení talířů na hrnčířském kruhu...

Kdo umí, ten umí... než keramik získá při točení na kruhu jistotu, trvá to prý tři roky... ale i potom se dál stále učí...

Glazování jednou vypálených výrobků...

Pokloková pec s chladnouchými hotovými výrobky...

Zaujatý a zajímavý výklad majitelky dílny paní Rampulové

Naše úsměvy po exkurzi před keramickou dílnou ...

A jde se do jeskyně... (přes noc v parku větrem popadaly stromy, takže z bezpečnostních důvodů byla ten den zavřená rozhledna, na kterou jsme se také chystali...)

Počasí bylo aprílové...

Vchod do jeskyně uvnitř kopce Milenka hlídá mohutný kamenný lev, kterého autor Stanislav Rolínek vytvořil jen podle obrázku...

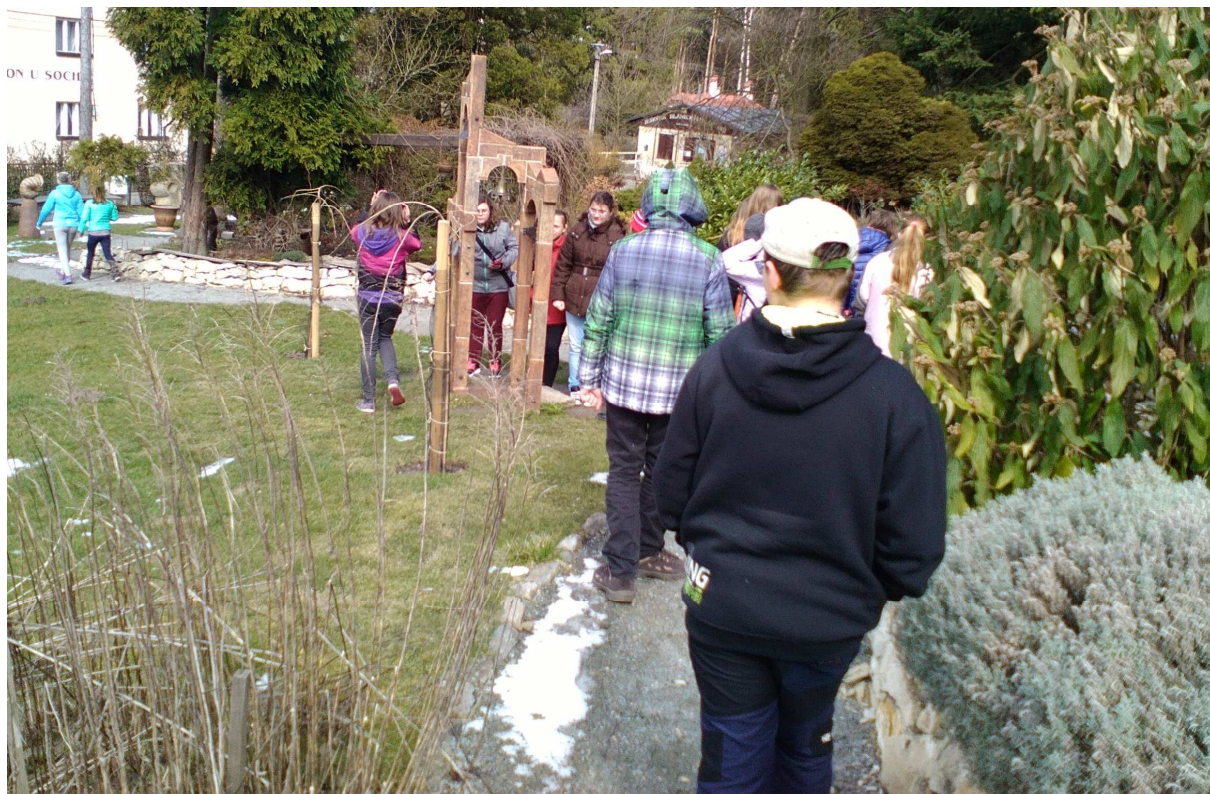
V jeskyni spali nejenom Blaničtí rytíři, ale také netopýři...
a protože jsme je nechtěli probudit, fotografovali jsme bez blesku...

První dílo, které sochař Stanislav Rolínek v Rudce vytvořil, byla socha T. G. Masaryka...
Měřila 13 metrů a v tehdejší době byla označována jako největší ve střední Evropě...
Dnes jsou z ní k vidění v parku už pouze obrovské boty na podstavci,
zbytek byl zničen za II. světové války na základě udání ...

Ve Smyslové zahradě pod jeskyní jsme zaměstnali hmat, sluch, zrak a občas také chuť, to když nám vlétla sněhová vločka do pusy...

Okolí jeskyně je upraveno jako park a galerie pod širým nebem...

Načerpali jsme zde také další sochařskou inspiraci...

V parku u jeskyně se pravidelně konají mezinárodní sochařská symposia a mladí umělci zde postupně vytváří nové sochy a tak navazují na práci Stanislava Rolínka...

Na závěr jsme si všichni v místní zvoničce zazvonili pro štěstí...☺